

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19631

гр. София, 11.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разглежда дело номер **9968** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание постъпила жалба от Г. Б. А. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. С. В. от САК срещу Заповед №РИС24-РД48-50/03.10.2024 г. на Кмета на Район „Искър“ – СО, с която е наредено да се иземе от него общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк][жилищен адрес] състоящо се от стая, кухня и обслужващи помещения, защото го държи без правно основание.

В жалбата е направено бланкетно искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, без да са изложени съображения в тази насока.

От ответника е изискана и е изпратена административната преписка. Не е изразено становище по искането за спиране изпълнението на оспорената заповед.

Съдът, като прецени искането за спиране във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Налице е подадена жалба срещу този административен акт. Съгласно чл. 65, ал.4 ЗОБС заповедта по ал.1, с която се нарежда изнемване на имот, общинска собственост, може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Следователно обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.4, вр. с ал. 2 АПК. Искането за спиране е направено от адресат на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповед с правно основание чл. 65, ал.1 от ЗОБС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу

заповедта. Съдът приема, че жалбата против оспорения акт е допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок. С оглед изложеното съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.

Разгледано по същество същото е неоснователно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага обоснования извод, че в хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер.

В настоящия случай в искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения акт дори не се твърди, какви вреди оспорващият счита, че би му причинило предварителното изпълнение, за да се направи извод, че е наложително спирането на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато от закона. Не е посочени и доказани какви имуществени или неимуществени вреди, противопоставими на обществения интерес, лицето счита, че ще претърпи. За такива не може да се направи извод и от доказателствата към административната преписка. Жалбоподателят е пълнолетен, трудоспособен, няма данни да дължи издръжка или да се грижи за непълнолетни или за болни възходящи.

Предвид изложеното съдът намира, че искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение е неоснователно и като такова следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от Г. Б. А. от [населено място] искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед №РИС24-РД48-50/03.10.2024 г. на Кмета на Район „Искър“ – СО.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: